

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ εἰς πᾶσαν νόσον καὶ ἀνάγκην καὶ ἀσθένειαν

ἐν ᾗ προσετέθησαν ἐν τέλει καὶ ἕξ παλαιαὶ εὐχαὶ
λεγόμεναι εἰς ἀσθενεῖς καὶ λοιμικὴν ἀσθένειαν καὶ λιμόν

Σημειώσεις. 1) Τὰ κείμενα προέρχονται ἀπὸ τὸ *Ψαλτήριον*, τὸ *Εὐχολόγιον* τὸ *Μέγα* καὶ τὸ *Μ. Ὁρολόγιον*, ἐπίσημα καὶ ἀρχαῖα βιβλία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ λειτουργικὴν χρῆσιν (βλ. Ἰωάννου Φουντούλη, «Λειτουργικὴ Α΄», Θεσσαλονίκη 1995, σ. 78-83), ἀπὸ τὸ *Μέγα Προσευχητάριον* τοῦ Ἀνδρέου Σιμωνώφ, ἐκδοθὲν εὐλογία τῆς Ἱ. Συνόδου (ἐν Ἀθήναις 1906), καὶ ἀπὸ τὸν τρίτομον *Θησαυρὸν Παρακλητικῶν Κανόνων* (ἐκδόσεις Παπαδημητρίου, Ἀθῆναι 2016 καὶ 2018).

2) Διὰ τὰ κείμενα τῶν *Ψαλμῶν* ἐλήφθησαν ὑπόψιν τὰ ἑξῆς: α) *Ψαλτήριον*, ἑκδόσεις 3η, τῇ ἐγγράφῳ ἀδείᾳ τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐν Βενετίᾳ, ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τυπογραφίας τοῦ Φοίνικος, ἔτους 1862· β) *Ψαλτήριον*, ὀρθόδοξος κριτικὴ ἑκδόσις, μοναχοῦ Ἱερωνύμου Γιανναδάκη, ἑκδόσεις ἱ. μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Λογγοβάρδας, Πάρος 2019.

3) Τὸ *Μέγα Εὐχολόγιον*, κατὰ τὴν νεωτέραν διωρθωμένην ἑκδοσιν αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Παπαδημητρίου, Ἀθῆναι 2014. Ὡσαύτως καὶ τὸ *Μικρὸν Ὁρολόγιον*, «περιέχον πάντα ὅσα εὐρίσκονται καὶ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ὁρολόγιῳ», ἑκδόσεις Παπαδημητρίου, Ἀθῆναι 2018. Συμπληρωματικῶς εἰδικαί τινες δεήσεις καὶ ἀναφοραὶ ἐλήφθησαν ἐκ νεωτέρων ἐπισήμων τελετῶν, ἐκ συνοδικῶν κειμένων, καὶ ἐκ χειρογράφων καὶ δημοσιεύσεων ὀρθοδόξων ἱεραρχῶν ὡς τῶν μακαριστῶν μητροπολιτῶν Διονυσίου Ψαριανοῦ (Σερβίων καὶ Κοζάνης), Πολυκάρπου Λιώση (Σισανίου καὶ Σιατίστης), Νικοδήμου Βαλληνδρά (Πατρῶν), καὶ ἄλλων.

4) Ἡ ἑναρξίς πάσης Παρακλήσεως γίνεται ὡς διατυπῶνται ἐνταῦθα, ἐφόσον ψάλλεται αὐτόνομος ἐν τῷ ναῷ ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ· ἂν ὅμως προηγηθῇ ἑτέρα ἀκολουθία, τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» παραλείπονται, καὶ ἀρχόμεθα εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ψαλμοῦ «Κύριε εἰσάκουσον». (Δ.Α.)

Ὁ ἱερεύς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης.

Ἀμήν.

[Μὴ ὑπάρχοντος ἱερέως λέγομεν· «Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ἀμήν»].

Ὁ ἱερεύς.

Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρὼν,
ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός,
ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος
καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(τρὶς)**.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ
ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. — Κύριε, ἐλέη-
σον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν
τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης.

Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον **(ιβ')**.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

*[Ἐν τισι περιοχαῖς οἱ Ψαλμοὶ ἀπαγγέλλονται ἐμμελῶς πῶς ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου
ἢ ψάλλονται ὑπὸ τῶν δύο χορῶν εἰς σύντομον μέλος, ἀλλαχοῦ δὲ δύο ἀναγνώσται λέ-
γουσιν ἓνα παρ' ἓνα στίχον ἐναλλάξ].*

Ψαλμὸς ρμβ΄ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν τοῖς ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

[Εἰ ἔστι δυνατόν (καὶ εἰ δοκεῖ τῷ προεστῶτι), λέγονται καὶ οἱ ἐπόμενοι Ψαλμοὶ εἰδάλλως μετάβηθι εὐθὺς εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος»].

Ψαλμὸς κβ΄ (22)

Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Εἰς τόπον γλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεφέ με.

Τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν· ὠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν.

Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὥσεὶ κράτιστον.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς κf' (26)

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου.

Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἡσθένησαν καὶ ἔπεσαν.

Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου.

Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

Μίαν ἡτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ.

Ὅτι ἔκρουσέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με.

Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου.

Ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ· ἄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.

Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου.

Σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· Κύριον ζητήσω· τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου.

Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ μου.

Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῇ.

Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων.

Ὑπόμεινον τὸν Κύριον· ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ξζ' (67)

Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν.

Κύριος ὄνομα αὐτῷ· καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν· ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Γῇ ἐσείσθῃ, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινά, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἡσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός.

Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.

Ἐὰν κοιμηθῇτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηγυρωμένοι, καὶ τὰ μετάρφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.

Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.

Ἰνατί ὑπολαμβάνετε, ὄρη τετυρωμένα, τὸ ὄρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ; καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων· Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινὰ ἦν, ἐν τῷ ἁγίῳ.

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνώσαι.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν· καὶ τοῦ Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.

Εἶπε Κύριος· Ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.

Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλών, ἄρχοντες Νεφθαλίμ.

Ἐντειλαί, ὁ Θεός, τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον, ὁ Θεός, τοῦτο ὃ κατεργάσω ἐν ἡμῖν.

Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.

Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν.

Τοῦ ἐγκλειςθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρεῖῳ· διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα.

Ἦξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ.

Ψάλατε τῷ Θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς· ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.

Δότε δόξαν τῷ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύνამις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Εἶτα οἱ ψάλλται ψάλλουσι τετράκις μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ τὸν ἑξῆς ὕμνον.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανε ἡμῖν·

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα τὰ κάτωθι τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς ἱατρόν σε τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων

ἐκδυσωπῶ σε ταπεινῶς, πανοικτίρμον·

Ἐξ ἁ ρ ρ ω σ τ ί α ς ῥῦσαί με καὶ σῶσον, Χριστέ·

δέσποτα, ἐλέησον τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα,

κάθαρον, θεράπευσον μολυσμοῦ ν ο σ η μ ά τ ω ν·

μὴ ἀποστρέψῃς σὸν δοῦλον κενὸν

καὶ τὴν ὑ γ ε ί α ν κατ' ἄμφω νῦν δώρησαι.

Δόξα, Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε,

τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι·

εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,

τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων,

τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;

Οὐκ ἀποστῶμεν δέσποινα ἐκ σοῦ·

σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης.

Ψαλμὸς ν' (50)

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὺ ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα φάλλομεν τὸν παρόντα κανόνα, ποίημα Θεοφυλάκτου τοῦ ἑλαχίστου.

[Οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος παρατίθενται ἐνταῦθα διὰ μικροτέρων στοιχείων, διότι, ὡς γνωστόν, εἰς τὰς Παρακλήσεις οἱ κανόνες φάλλονται ἄνευ εἰρμῶν.]

Ἦχος πλ. δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

*Υγρὰν διοδεύσας ὥσει ξηρὰν
καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών,
ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα·
Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.*

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σωτὴρ Ἰησοῦ μου, σοὺς οἰκτιρμοὺς
καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν κινδυνεύων ἐπιζητῶ·
ὦ Κύριε τοῦ κόσμου, μὴ παρίδῃς
τὸν δυστυχῆ ἁ σ θ ε ν ο ὦ ν τ α οἰκέτην σου.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰάτρευσον, Σῶτερ καὶ λυτρωτά,
δεινῶς με ν ο σ ο ὦ ν τ α κατὰ σῶμά τε καὶ ψυχὴν
καὶ δός μοι πταισμάτων μου τὴν λύσιν,
οἷά περ μόνος Θεὸς πολυεύσπλαγχνος.

Δόξα Πατρί.

Σαρκὸς τὰς ὀδύνας καὶ τὰς π λ η γ ἄ ς
ψυχῆς τῆς δυστήνου σὺ θεράπευσον, λυτρωτά·
τραύματα δεινὰ καὶ ἁμαρτίας,
ὦ Ἰησοῦ, τοῦ σοῦ δούλου ἐξάλειψον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ν ο σ ο ὦ ν τ α τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν
ἐπισκοπῆς θείας καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ
ἁξίωσον, μόνη θεομῆτορ,
ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὡδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

*Οὐρανίας ἀψίδος ὀροφουργὲ Κύριε
καὶ τῆς ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον
ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.*

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ν ο σ η μ ἄ τ ω ν τὴν λύσιν καὶ τῶν παθῶν ἴασιν
καὶ δυσχερειῶν τῶν ἐν βίῳ τὴν ἀπολύτρωσιν

δίδου ἐκάστοτε, ὦ σωτήρ μου καὶ Λόγε,
τοῖς ἀνενδοιάστω σοι γνώμη προστρέχουσι.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Διαφύλαξον πάντας τοὺς τὸ φρικτόν, Δέσποτα,
πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σου μόνον ἅγιον ὄνομα
εἰς ἀπολύτρωσιν ἁμαρτιῶν καὶ πταισμάτων
καὶ νοσοῦντας ἵασαι, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρί.

Ἐφθυμνίους ὠδὰς σοι πόθῳ πολλῷ, Δέσποτα,
καὶ τῇ τοῦ σταυροῦ σου δυνάμει ἄδοντες μέλπομεν
παθῶν εἰς ἵασιν καὶ νοσημάτων, οἰκτίρμον,
καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, μόνε Θεάνθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις καὶ νοσεροῖς πάθεσιν
ἐξεταζομένῳ, παρθένε, σύ μοι βοήθησον·
τῶν ἰαμάτων γὰρ ἀνελλιπῇ σε γινώσκω
θησαυρόν, πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

*Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει ὡς εἴθισται, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὸ «Κύριε,
ἐλέησον» ββ· ἢ ἀντὶ τῆς συνήθους ἐκτενοῦς λέγεται ἡ παροῦσα
δέησις ὑπὲρ ἀσθενοῦντος.*

Ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεύς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου ἐπά-
κουσον καὶ ἐλέησον.

Οἱ ψάλλται (εἰς ἐκάστην δέησιν). Κύριε ἐλέησον (γ').

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου (ἢ ἐπισκόπου) ἡμῶν (δεῖ-
νος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτη-
ρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν
δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ κώμῃ ἢ νήσῳ
ἢ χώρᾳ) ταύτῃ, [τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερω-
τῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου]. (Τὰ ἐντὸς ἀγκυλῶν λέγονται, μόνον ἐὰν ἡ παράκλη-
σις τελεῖται ἐν τῷ ναῷ.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀσθενοῦντος ἀδελφοῦ ἡμῶν
(τοῦ δεῖνος) [ἢ ὑπὲρ τῶν ἀσθενούντων ἀδελφῶν ἡμῶν

(...)] καὶ τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐπισκέψεως, καὶ ὑπὲρ ὑγείας καὶ σωτηρίας αὐτοῦ [ἢ αὐτῶν].

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἐλεηθῆναι καὶ διαφυλαχθῆναι αὐτὸν [ἢ αὐτοὺς] κατὰ τὸ μέγα τοῦ Κυρίου ἔλεος, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ τε [ἢ αὐτοῖς τε] καὶ ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπισκέψασθαι καὶ ἰάσασθαι αὐτοῦ [ἢ αὐτῶν] πᾶσαν ἀσθενεῖαν σωματικὴν τε καὶ ψυχικὴν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀφεθῆναι αὐτοῦ [ἢ αὐτῶν] τὰς ἁμαρτίας καὶ τὰ ἐξ ἁμαρτιῶν ἐπίποννα, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀποστῆναι ἀπ' αὐτοῦ [ἢ ἀπ' αὐτῶν] πάντα πειρασμὸν καὶ πᾶσαν ἐπανάστασιν τοῦ ἀντικειμένου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἀναστῆναι αὐτὸν [ἢ αὐτοὺς] ἀπὸ τῆς κλίνης καὶ τῆς ἀρρωστίας αὐτοῦ [ἢ αὐτῶν], καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀποκαταστῆσαι αὐτὸν [ἢ αὐτοὺς] τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ ἐκκλησίᾳ, ψυχῇ καὶ σώματι ὑγιαίνοντα καὶ προκόπτοντα [ἢ ὑγιαίνοντας καὶ προκόπτοντας] ἐν ἔργοις καὶ λόγοις ἀγαθοῖς.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σημείωσις. Μὴ ὑπάρχοντος ἱερέως πᾶσαι αἱ αἰτήσεις παραλείπονται, ὁμοίως καὶ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου», ἀντὶ δὲ τῶν δεήσεων ἀναγινώσκεται ἡ παροῦσα εὐχή.

Μνήσθητι, Δέσποτα φιλόανθρωπε ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν αἰχμαλώτων, τῶν ὁδοιπορούντων, τῶν ξενιτευόντων καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων, τῶν ἐν θαλάσσῃ, ὕδατι, ἀέρι καὶ διαστήματι πλεόντων, τῶν ἐν αἰχμαλωσίαις, μετοικεσίαις, ἐξορίαις, φυλακαῖς, μετάλλοις, καὶ ἐν πικραῖς δουλείαις ὄντων, τῶν ἐν θλίψεσι, τῶν ἐν γήρᾳ καὶ ἀδυναμίᾳ, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις εὐρισκομένων. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν νοσοούντων, καμνόντων καὶ ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων, τῶν νοσηλευομένων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ τῶν χρηζόντων περιθάλψεως καὶ προστασίας. Ἔτι μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἱατρῶν, νοσηλευτῶν, νοσηλευτριῶν, νοσοκόμων καὶ πάντων τῶν βοηθῶν καὶ συνεργατῶν αὐτῶν, τῶν διακονούντων ἐν τοῖς νοσηλευτικοῖς ἰδρύμασιν,

ἰατρικοῖς ἐργαστηρίοις καὶ λοιπαῖς δομαῖς υγείας, τήρησον αὐτοὺς
 υγιαίνοντας καὶ ἀπροσίτους ἀπὸ πάσης ἐναντίου δυνάμεως, εὐλόγη-
 σον δὲ καὶ ἐνίσχυσον αὐτοὺς εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν καὶ ἰκάνωσον αὐ-
 τοὺς πρὸς ἔγκαιρον διάγνωσιν καὶ ἴασιν τῶν ἐν κλίνῃ ἀσθενείας καὶ
 νόσου κατακειμένων. Ἔτι μνήσθητι, Κύριε, τῆς χώρας καὶ τοῦ γένους
 ἡμῶν, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τοῦ κατὰ γῆν θάλασσαν καὶ ἀέρα
 στρατοῦ, τοῦ πυροσβεστικοῦ, τοῦ λιμενικοῦ καὶ τῶν λοιπῶν σωμάτων
 προστασίας καὶ ἀσφαλείας. Ἔτι δεόμεθά σου, Κύριε, ὑπὲρ τῶν ἀ-
 γαθοποιούντων, ὑπὲρ τῶν μισούντων, λυπούντων καὶ κακολογούντων
 ἡμᾶς, ὑπὲρ τῶν ἀγαπώντων καὶ ἐλεούντων ἡμᾶς, ὑπὲρ τῶν διακο-
 νούντων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν, συγγενῶν καὶ οἰκείων
 ἡμῶν, ὅπως παράσχῃς αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν
 τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις
 εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Μνήσθη-
 τι, Κύριε, τῶν προκοιμηθέντων πατέρων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡ-
 μῶν καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου
 σου. Μνήσθητι, Κύριε, πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς
 οἰκουμένης, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἁμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων
 δούλων σου· ἐλέησον δὲ καὶ ἀξιώσον πάντας ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν
 βασιλείαν σου τὴν ἐπουράνιον· ἀμήν.

Κάθισμα, ᾠχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ζωῆς χορηγέ, πηγὴ τῆς ἀναστάσεως,
 υγείας δοτὴρ καὶ πάντων τὸ κραταίωμα,
 ζωοδότα, κράζομεν, καὶ πρὸς σέ, Χριστέ, καταφεύγομεν·
 Ἐκ νοσημάτων παντὸς μολυσμοῦ
 προφθάσας ῥῦσαι ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πρεσβεία θερμὴ καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον,
 ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον,
 ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον,
 καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς,
 ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός.

*Εἰσακήκοα, Κύριε,
 τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον,
 κατενόησα τὰ ἔργα σου,
 καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.*

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λυτρωτά μου φιλόανθρωπε,
νόσους τὰς δεινὰς μου θεράπευσον,
καὶ τοῦ δράκοντος ἐξάρπασον
τῶν χειρῶν, Χριστέ μου, τὸν οἰκέτην σου.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς δεήσεις ἐπάκουσον
ἀναξίου δούλου σου, ὦ φιλόανθρωπε,
χάρισαί μοι δὲ τὴν ἱάσιν
σώματος ψυχῆς τε, ὦ πανάγαθε.

Δόξα Πατρί.

Θεραπεύοντα τάχιστα
νόσους καὶ ἡμῶν ἀσθενήματα
ἀναπέμπομεν ἐφύμνια
οἱ γινώσκοντές σε, μόνε Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Συνεχόμενοι θλίψεσι
πρὸς τὴν σὴν βοήθειαν καταφεύγομεν
καὶ λυτρούμεθα, Πανάχαρτε,
πάσης ἀσθενείας καὶ κακώσεως.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Φώτισον ἡμᾶς τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε,
καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ
τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν, φιλόανθρωπε.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ὀλοσχερῶς, λυτρωτά μου, τὸν πανάθλιον
τυραννοῦσί με ἀσθενεῖαι δειναί,
δι' ὃ κραυγάζω· Ἰησοῦ μου, σὺ διάσωσον.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἀσθενειῶν, παντοκράτορ, σὺ ἀπάλλαξον
τὸν ἐν τῇ σκέπῃ σου προστρέχοντα,
ὦ λυτρωτά μου, καὶ κινδύνων ἐλευθέρωσον.

Δόξα Πατρί.

Ἴδε συμπαθῶς τὸν ἐν νόσοις συντηκόμενον
καὶ τὴν ῥῶσιν ἐκζητοῦντά σοι, Χριστέ,
καὶ παράσχου, λυτρωτά μου, τὰ αἰτήματα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰασαι, ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν
ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα,
καὶ τὴν ὑγείαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

ᾠδὴ f'. Ὁ εἰρμός.

*Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον
καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις·
ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη
καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ προσήγγισε
καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς·
Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.*

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Οὐκ ἔχομεν οἱ οἰκτροὶ οἰκέται σου
πλήν σου ἄλλον ὡς Θεὸν καὶ σωτῆρα·
δι' ὃ, Χριστέ, ἐκ καρδίας βοῶμεν·
ἀπὸ κινδύνων καὶ νόσων διάσωσον
τὴν ποίμνην τῶν Χριστιανῶν
καὶ πιστοὺς τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσι, Σῶτερ,
καὶ τῶν νόσων ἰατρόν σε γινώσκω
καὶ παντελῇ συντριμμὸν τοῦ θανάτου
καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον
καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς
ταχινὴν καὶ ὀξειαν ἀντίληψιν.

Δόξα Πατρί.

Ἐκ νόσων καὶ ἐκ παθῶν ἀπάλλαξον
τοὺς πιστῶς αἰτοῦντάς σε, Χριστέ μου,
καὶ τῶν ἐχθρῶν τὰς ἐφόδους εἰς τέλος
ἐκ τῆς σῆς ποίμνης ἀφάνισον τάχιστα,
δεόμεθά σου ἀγαθέ·
Σὺ Θεὸς ἡμῶν μόνος καὶ Κύριος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατὰκειμαι,
καὶ οὐκ ἔστιν ἱάσις τῇ σαρκί μου·
ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου
καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα,

σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς·
ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Καὶ γίνεται πάλιν αἵτησις ὑπὲρ ὧν τελεῖται ἡ ἱερὰ παράκλησις, ὡς εἴθισται (βλέπε καὶ τὰς εἰδικὰς αἰτήσεις ἀπὸ γ' ᾧδῆς ἢ ἐν τέλει μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ τὰ τροπάρια). Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ κάτωθι.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Ὡς Θεὸν καὶ Σωτῆρά σε ἔχοντες μέγιστον
καὶ ἐν πᾶσι δεινοῖς βοηθὸν ἡμῶν ἔτοιμον,
ἱκετεύομέν σε θερμῶς, ζωοδότα Ἰησοῦ·
Σοῦ τὴν πρόνοιαν τὴν ἀγαθὴν
καὶ εὐσπλαγχνίαν σου πολλὴν ἐφ' ἡμᾶς ἐνδειξάμενος,
σῶσον ἐκ νοσημάτων δεινῶν τε ἀρρωστημάτων,
καὶ τὴν ὑγίαν δὸς ἡμῖν τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

[Σημείωσις. Εἰ οὐκ ἔστιν ἱερεὺς, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον παραλείπονται καὶ μεταβαίνομεν εὐθὺς εἰς τὸ Δόξα Πατρὶ, «Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα» κλπ.]

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον. ᾠχος δ'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με,
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Στίχ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενὴς εἰμί· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου.

Ὁ ἱερεὺς.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Οἱ ψάλλται. Κύριε ἐλέησον (γ').

Ὁ ἱερεὺς.

Σοφία! Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ οἱ ψάλλται. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(γ' 14-17, θ' 11-13).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτῷ. Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς, καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους ἐβάστασε. —

Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστὶν «ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν». Οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

[Καὶ εὐθὺς φάλλομεν τὰ ἐφεξῆς τροπάρια]

Δόξα Πατρί. ᾠχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν μονάδι,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.
Καὶ νῦν καὶ αἰί.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τροπάριον, ᾠχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν Ὁρθοδόξων τὸ κλέος,
δέσποτα μακρόθυμε, Κύριέ μου, σῶσόν με τὸν οἰκέτην σου·
ἀσθενείας ῥῦσαί με πάσης φιλανθρώπως,
δυνατὲ καὶ ὑπεράγαθε, τὸν προσιόντα σοι
καὶ πρὸς σέ, Σωτήρ, καταφεύγοντα,
καὶ μόνος ὡς φιλεύσπλαγχνος
τῆς χειρὸς τοῦ δράκοντός με ἐξάρπασον,
παθῶν τε καὶ κινδύνων, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ἐλευθερῶν
καὶ τῆς ὑγείας τὸ αἷτημα, δέσποτα, ἐκπλήρωσον.

Ἔτερον, ὁμοιον.

Δέξαι μου τὴν δέησιν, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι,
καὶ μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸν ἀνάξιον·
ἀγαθέ, ῥῦσαί με συμφορᾶς καὶ νόσων,
Ἰησοῦ μου παντοδύναμε· δι' ὃ προσπίπτω σοι
κλίνων μου τὸ γόνυ σὺν δάκρυσι·
σπλαγχνίσθητι, ἐλέησον,
δώρησαι ὑγείαν τῷ δούλῳ σου,
Κύριε τῆς δόξης, ἐλέους ὁ Θεὸς καὶ οἰκτιρμῶν,
μή με ἀπώσῃ τὸν ἄθλιον τὸν παρακαλοῦντά σε.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ ἱεραρχῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου *(τοῦ ναοῦ)*· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἁγίου *(τῆς ἡμέρας, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν)* καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἰκετεύομέν σε, μόνε πολέλεε Κύριε· ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἰβ', καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ελέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας
καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ,
τῇ πίστει τῆς Τριάδος
τὴν φλόγα τῆς καμίνου κατεπάτησαν ψάλλοντες·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τυφλοῖς ὡς ἐχαρίσω

καὶ πάλιν τὴν τοῦ βλέπειν, Σῶτερ, ἐνέργειαν,

καὶ νῦν τ ο ῖ ς ἁ σ θ ε ν ο ῦ σ ι

τοῦ σώματος ὑγείαν καὶ τοῦ πνεύματος, Δέσποτα,

χάρισαι ὅπως, Χριστέ, ἀπαύστως σε ὑμνῶσι.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Υγείαν τε καὶ ῥῶσιν

ψυχῶν τε καὶ σωμάτων δίδου, φιλάνθρωπε,

τοῖς πίστει ἀδιστάκτῳ
σὲ ὁμολογοῦσιν ὡς Σωτῆρα καὶ ψάλλουσιν·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρί.

Τὸν λησταῖς ψυχοφθόροις,
σῶτερ, περιπεσόντα καὶ πληγωθέντα δεινῶς,
ἰάτρειον ἐλαίῳ γνησίας μετανοίας
καὶ κατάνυξον ψάλλοντα·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν
ὡς ἐθέλουσα, μήτερ ἀγνή πανάχραντε,
ἰκέτευσον τὸν κτίστην Θεόν τε καὶ υἱόν σου
διασῶσαι τοὺς δούλους σου
ἀπὸ ποικίλων κακῶν, παθῶν καὶ νοσημάτων.

Ὡδὴ ἡ'. Ὁ εἰρμός.

*Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι
στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.*

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Απὸ παντοίων ἀρρωστημάτων, Χριστέ μου,
ἡμᾶς ῥῦσαι τῇ θείᾳ σου δυνάμει,
ἵνα σε ὑμνῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀρρωστίας τὰς τῆς σαρκὸς ἰατρεύεις
καὶ σπιλάδας ψυχῶν ἐκκαθαίρεις·
ὅθεν σε ὑμνοῦμεν τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου.

Δόξα Πατρί.

Ῥῦσαί με, Σῶτερ, τῇ τοῦ σταυροῦ σου δυνάμει,
τὸν προστρέχοντα πρὸς σὲ τὸν Θεὸν Λόγον
καὶ ἰάτρευσόν με κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις
τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε, παρθένε,
καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν
οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, παρθένε ἀγνή,
σὺν ἁσώματοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σωτὴρ καὶ λυτρωτά μου πάσης ἀσθενείας
καὶ νοσημάτων σὺν δοῦλον διάσωσον
καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων με ἐλευθέρωσον.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Βασάνων τε καὶ πόνων καὶ πάσης ἀσθενείας
τοὺς ἀσθενοῦντας ποικίλως θεράπευσον
καὶ ἐκζητοῦντας, Χριστέ μου, τὴν θείαν χάριν σου.

Δόξα Πατρί.

Σεισμοῦ λιμοῦ πυρός τε, νόσων καὶ ἀλγηδόνων,
καὶ τῶν δεινῶν τοῦ πολέμου ἐκλύτρωσαι
τοὺς σοὶ λατρεύοντας πάντας, Χριστέ φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κακώσεως ἐν τόπῳ τῷ τῆς ἀσθενείας
ταπεινωθέντα, παρθένε, θεράπευσον
ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Εἴθ' οὕτω τὰ παρόντα μεγαλυνάριον.

Ἦχος β' (ἢ πλ. β' εἰρμολογικός).

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, Θεὲ Λόγε, τοῦ ὑμνολογεῖσθαί σε,
μέγαν ἱατροὺν καὶ ῥύστην ὑπάρχοντα
τῶν σωμάτων καὶ ψυχῶν ἡμῶν. —

Κύριε καὶ δέσποτα Ἰησοῦ,
Θεὲ καὶ σωτὴρ μου, ψυχικὰς καὶ σωματικὰς
ἱάτρευσον νόσους, ἀπάλλαξον κινδύνων
καὶ σῶσον, πανοικτίρμον, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Δεῦτε, οἱ ἐν νόσοις παντοδαπαῖς
καὶ οἱ ἐν κινδύνοις συνεχόμενοι χαλεποῖς,
δράμωμεν προθύμως πρὸς τὸν Ὑῖον καὶ Λόγον,
Χριστὸν τὸν ζωοδότην καὶ λυτρωτὴν ἡμῶν.

Χάρις νῦν μεγίστη παρὰ Θεοῦ
τοῦ Ὑιοῦ καὶ Λόγου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ

δέδοται τοῖς πόθῳ αὐτῷ νῦν προσκυνοῦσι,
πληροῦσα τὰς αἰτήσεις καὶ νόσους παύουσα.

Κύριε τῶν πάντων, ὁ ὢν Θεός,
αἰὲ βρούεις πᾶσι ῥῶσιν σώματος καὶ ψυχῆς,
δαίμονας ἐλαύνεις, φωτίζεις δὲ τὰς φρένας
τῶν φόβῳ προσιόντων πρὸς σὲ ἐκ πίστεως.

Δέομαι, γλυκύτατε Ἰησοῦ,
δέξαι με σὸν δοῦλον, ὑπεράγαθε λυτρωτά·
ῥῦσαί με, οἰκτίρμον, ἐκ νόσων καὶ κινδύνων
καὶ θλίψεων ποικίλων, εὖσπλαγχνε Κύριε.

Δεῦτε ἀρυσώμεθα δαψιλῶς
ἰαμάτων ῥεῖθρα ἐκ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ,
ἵνα πολυτρόπων παθῶν καὶ νοσημάτων
ψυχῶν τε καὶ σωμάτων τὴν φλόγα σβέσωμεν.

Φαίδρυνον κατάλαμψον τοὺς πιστῶς
τιμῶντάς σε, Λόγε, ὀρθοδόξως σε ὡς Θεόν·
ῥῦσαι νοσημάτων καὶ πάσης ἄλλης βλάβης
καὶ ὁδυνῶν παντοίων ὡς Παντοδύναμος.

Υψωσον τὸ κέρας Χριστιανῶν,
βράβευσον εἰρήνην Ἐκκλησίαις σου, Ἰησοῦ,
φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, μητρός σου μεσιτείαις,
τῶν θείων προφητῶν σου καὶ ἀποστόλων σου.

Ὁ ἀναγνώστης.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(τρῖς)**.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰὲ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ
ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. — Κύριε, ἐλέη-
σον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν

τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τροπάρια. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς·
πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,
ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς δεσπότη
οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν·
μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν,
ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὖσπλαγχνος
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν·
σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός σου,
πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὖσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε·
ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν·
ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων·
σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς μνημονεύει πάλιν τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τῶν ἀσθενῶν ὡς προεσημειώθη (βλέπε μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν) ἢ ἐκφωνεῖ τὴν κάτωθι ἐκτενῆ δέησιν (μετὰ τῶν εἰδικῶν αἰτήσεων αὐτῆς).

Ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεύς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Οἱ ψάλλται ἐν ἐκάστη δεήσει. Κύριε ἐλέησον (τρίς).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου (ἢ ἐπισκόπου) ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, ὑπὲρ τοῦ κατὰ γῆν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου στρατοῦ, τοῦ πυροσβεστικοῦ σώματος, τοῦ λιμενικοῦ καὶ πάντων τῶν σω-

μάτων προστασίας καὶ ἀσφαλείας, καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν ἐπ' ἐσχάτως βιαίῳ θανάτῳ ἐν πυρί, ἐν ὕδατι, ἐν συσσεισμῷ, ἐν λοιμῷ ἢ ἄλλως πως μεταστάντων προπατόρων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, κυβερνήσεως, κατευοδώσεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ χώρα ἢ κώμη ἢ νήσῳ) ταύτῃ, [τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν, ἀφιερωτῶν, διακονούντων καὶ διακονησάντων, κοπιώντων καὶ φαλλόντων ἐν τῷ ἀγίῳ ναῷ τούτῳ]. (Τὰ τελευταῖα ταῦτα –τὰ ἐντὸς ἀγκυλῶν– λέγονται μόνον ἐὰν ἡ παράκλησις τελεῖται ἐν τῷ ναῷ.)

Ὑπὲρ τῶν ἐν γῆρᾳ καὶ ἐν ἀνάγκαις ὄντων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν θλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδεομένης· καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν γῆρᾳ καὶ ἀδυναμίᾳ ὄντων, ὑπὲρ τῶν νοσοῦντων, καμνόντων καὶ ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων, καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐνοχλουμένων, ὅπως τῆς παρὰ τοῦ Κυρίου ταχείας ἰάσεως τύχῃσι καὶ ὑπὲρ σωτηρίας τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἐνὸς ἀσθενούντος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀσθενούντος δούλου (ἢ τῆς ἀσθενούσης δούλης) τοῦ Θεοῦ (**δεῖνος**), ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν φυλάσῃ αὐτὸν (ἢ αὐτήν) ἀπὸ πάσης νόσου ψυχῆς τε καὶ σώματος ἐπ' αὐτοῦ (ἢ ἐπ' αὐτῆς) ἐπικειμένης καὶ χαρίσῃται αὐτῷ (ἢ αὐτῇ) ταχεῖαν καὶ πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς υἰείας καὶ τὴν προτέραν ὀλοκληρίαν.

Ἡ ἀντὶ τῆς προηγουμένης αἰτήσεως, ἐὰν ὧσι πολλοὶ ἀσθενεῖς.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀσθενούντων δούλων τοῦ Θεοῦ (**καὶ μνημονεύει ὀνομαστὶ αὐτῶν, εἰ ἔστι δυνατόν**), καὶ ὑπὲρ ἐνισχύσεως πάντων τῶν νοσηλευομένων ἀδελφῶν ἡμῶν, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν φυλάσῃ αὐτοὺς ἀπὸ πάσης νόσου ψυχῆς τε καὶ σώματος ἐπ' αὐτῶν ἐπικειμένης καὶ χαρίσῃται αὐτοῖς ταχεῖαν καὶ πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς υἰείας καὶ τὴν προτέραν ὀλοκληρίαν.

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων ἐν τῇ ὑγείᾳ.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν θεραπόντων ἱατρῶν, νοσηλευτῶν, νοσηλευτριῶν, νοσοκόμων, ὑπὲρ παντὸς τοῦ ἱατρικοῦ, ἐπιστημονικοῦ, διδακτικοῦ, διοικητικοῦ, νοσηλευτικοῦ καὶ ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ, καὶ πάντων τῶν βοηθῶν καὶ συνεργατῶν αὐτῶν, τῶν διακονούντων ἐν τοῖς νοσοκομείοις, κλινικαῖς, νοσηλευτικοῖς ἰδρύμασιν, ἱατρικαῖς σχολαῖς, ἱατρικοῖς ἐργαστηρίοις καὶ λοιπαῖς δομαῖς ὑγείας, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τηρήσῃ αὐτοὺς ὑγιαίνοντας καὶ ἀπροσίτους ἀπὸ ἐναντίων δυνάμεων, εὐλογήσῃ δέ, ἐνισχύσῃ καὶ ἱκανώσῃ αὐτοὺς πρὸς ἐπιτυχῇ ἐπιτέλεσιν τοῦ κοινωφελοῦς ἔργου αὐτῶν.

Ὑπὲρ ὁδοιπορούντων, πλεόντων, ἀποδημούντων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τῶν ὁδοιπορούντων, πλεόντων, ἱπταμένων, ξενιτευόντων καὶ ἐν ἀποδημίαις εὐρισκομένων, ὑπὲρ τῶν ἐν αἰχμαλωσίαις, μετοικεσίαις, ἐξορίαις, φυλακαῖς, καὶ ἐν πικραῖς δουλείαις ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ ἀναρρύσεως καὶ εἰρηνικῆς ἐπανόδου αὐτῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ συνοδεῦσαι τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ **(τοὺς δεινὰς)**, εἴτε διὰ θαλασσῶν λιμνῶν ποταμῶν ἀέρων ἢ ὁδοιποριῶν τὴν πορείαν ποιουμένους, καὶ πάντας ἀποκαταστήσαι εἰς λιμένας σωτηρίους καὶ καταφύγια ἀσφαλῆ, καὶ ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν σύμπλουν καὶ συνοδοιπόρον αὐτῶν καὶ τὴν πορείαν αὐτῶν κατευοδῶσαι ἐν πᾶσιν, αὐτῶν δὲ καὶ ἡμῶν τὴν παρεπιδημίαν τὴν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ ἀχρεΐμαστον καὶ ἀβλαβῇ διαφυλάξαι.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ **(τῶν δεινῶν)** καὶ ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ πειρατηρίων καὶ ληστηρίων καὶ πάσης χειμασίας, ὑπὲρ τοῦ ἀποκαταστήσαι αὐτοὺς ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐρωστίᾳ, δικαιοσύνης πάσης πρόνοιαν ποιουμένους κατὰ τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολάς, καὶ ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτοὺς πλήρεις τῶν βιοτικῶν καὶ ἐπουρανίων αὐτοῦ ἀγαθῶν.

Ὑπὲρ φίλων καὶ ἐχθρῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ **(καὶ μνημονεύει ὀνομαστικῶς ὧν βούλεται ζώντων)**, καὶ ὑπὲρ τῶν μισούντων, λυπούντων καὶ κακολογούντων ἡμᾶς, ὑπὲρ τῶν ἀγαπώντων καὶ ἐλεούντων ἡμᾶς καὶ διακονούντων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν πνεύματι ἀδελφῶν ἡμῶν ὑγείας τε καὶ σωτηρίας αὐτῶν.

Ὑπὲρ τῶν παρισταμένων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἱερὰν λιτὴν ταύτην, τῶν συνελθόντων ἐν αὐτῇ καὶ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, καὶ ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεύει ὀνομαστί ἐκείνων ὑπὲρ ὧν ἡ παράκλησις γίνεται).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν πόλιν (ἢ χώραν ἢ κώμην ἢ νῆσον ἢ μονὴν) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέφαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης ἡμῖν διακαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Οἱ ψάλται. Κύριε ἐλέησον (40).

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Οἱ ψάλται. Κύριε ἐλέησον (τρὶς).

Ὁ ἱερεύς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. [Καὶ εὐθὺς ἡ ἐκφώνησις]. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μέλλοντος τοῦ ἱερέως ἐπισυνάψαι τὰς ἐν τέλει τῆς Παρακλήσεως εἰδικὰς εὐχὰς, ἢ ἄλλην τινὰ ἀρμόδιον διὰ τὴν περίστασιν, λέγει ἐνταῦθα ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι, τῶν ψαλτῶν ἀποκρινομένων· Καὶ τῷ πνεύματί σου, ὁ δὲ διάκονος ἐκφωνεῖ· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ ὁ ἱερεύς λέγει τὴν εὐχήν. *Εἶτα ποιεῖ τὴν συνήθη (μικρὰν) ἀπόλυσιν.*

[Σημείωσις. Μεγάλη ἀπόλυσις λέγεται μόνον ὅτε αἱ Παρακλήσεις συνάπτονται εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἢ εἰς τὸν ὄρθρον ἢ σπανιώτερον εἰς τὴν λειτουργίαν.]

Ὁ ἱερεύς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης.

Δόξα, Καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον (τρὶς). Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, [τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἐφόρου τῆς περιοχῆς ἢ τῆς οἰκίας], [τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἔχη δοξαστικόν], καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα ψάλλονται τὰ ἐπόμενα.

Τροπάρια, ᾠχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντες οἱ ἐν νόσοις χαλεπαῖς
καὶ ταῖς τρικυμίαις τοῦ βίου ἐκταρασσόμενοι νῦν,
δεῦτε δὴ προσδράμωμεν καὶ προσκυνήσωμεν
πρὸς Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον καὶ Κύριον πάντων,
τοῦτον ἱκετεύοντες ἐν κατανύξει πολλῇ,
ὅπως ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων
θλίψεώς τε σώσῃ καὶ νόσων,
καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Ἔτερον, ὁμοιον.

Μόνε ὑπεράγαθε Χριστέ,
μόνε παντοδύναμε Λόγε, μόνε φιλόανθρωπε,
σοῦ ἡμεῖς δεόμεθα καὶ σοὶ προσπίπτομεν·
ἐφ' ἡμᾶς νῦν ἐπίβλεψον δεινῶς ἀσθενοῦντας·
λύτρωσαι, σωτήρ, ἡμᾶς δεινῶν καὶ θλίψεων,
νόσου ἀσθενείας τε πάσης
καὶ ἐκ συμφορῶν καὶ κινδύνων,
ὅπως σε ὡς ῥύστην ἀνυμνήσωμεν.

Ἔτερον, ᾠχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Λόγε τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἦχος πλ. δ΄.

Δέσποτα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ὁ ἱερεύς: Δι' εὐχῶν...

* * *

ΕΥΧΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΝ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, ὁ τῶν ἀπάντων ποιητής, ὁ τὸν οὐρανὸν στερεώσας καὶ τὴν γῆν θεμελιώσας καὶ τὴν θάλασσαν ἀπλώσας, ὁ τὸν ἥλιον ἡγεμόνα καὶ στρατηγὸν δεδωκώς τῇ ἡμέρᾳ, ὁ κεράσας τῆς νυκτὸς τὸν ζόφον τῷ σεληνιαίῳ φωτί, ὁ ἱατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ ταπεινῶν καὶ ἀνυψῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, ὁ αὐτοπροαιρέτῳ νεύματι καὶ λόγῳ τοῦ προστάγματός σου πᾶσαν νόσον ἀποδιώκων, ὁ κατὰ γῆν ἰὼν καὶ γενεὰν θαυματουργῶν, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια ποιῶν, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς· ὁ τοὺς τρεῖς παῖδας διασώσας καὶ τῷ ἐκ γενετῆς τυφλῷ τὸ βλέπειν χαρισάμενος καὶ τὸν Λάζαρον τετραήμερον ἀναστήσας, ὁ ἐπιτιμήσας τῷ πυρετῷ τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου καὶ παραχρῆμα ἰασάμενος, ὥστε ἀναστᾶσα διακονεῖν αὐτός, δέσποτα Κύριε, προσκυνητὲ καὶ πολυέλεε, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησιν τῶν σῶν ἱκετῶν καὶ μετὰδος ἡμῖν ἐκ τῶν οἰκτιρμῶν τῆς σῆς ἀγαθότητος, περίελε ἀφ' ἡμῶν πάσας τὰς σαρκικὰς ἐννοίας καὶ χάρισαι ἡμῖν πᾶσαν πολιτείαν πνευματικὴν· τοὺς πλανωμένους ἐπίστρεψον, τοὺς ἐν πτωχείᾳ διάθρεψον, τοὺς ἐν πειρασμοῖς λύτρωσαι, τοὺς ἐν θλίψει παρακάλεσον, τοὺς ἐν νόσοις ἰάσαι καὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπίσκεψαι ἐν τῷ ἐλέει σου, ὅτι σὺ εἶ πάντων καταφυγὴ καὶ παρὰ σοῦ πάντες ἐπιζητοῦμεν τὴν ἐπὶ πᾶσι βοήθειαν.

Δι' ὃ, Κύριε, δεομεθά σου καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ ἱκετεύομεν· ἰάσαι τοὺς νοσοῦντας δούλους σου ἀπὸ πάσης ἀσθενείας, δεσμεύων τὰ συντρίμματα ἡμῶν καὶ πᾶσαν ἐνέργειαν κακοῦσαν καὶ θλίβουσαν ἡμᾶς ἐκμοχλεύων· ἔκτεινον τὸν βραχίονά σου τὸν πλήρη ἰάσεως καὶ θεραπείας καὶ θεράπευσον ἡμᾶς· ἐλθέτω δὲ δύναμις ἐκ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας καὶ ἀπελασάτω ἀφ' ἡμῶν τὴν ἐκ τῆς ἀρρωστίας μάστιγα, ἐπίσταξον δὲ ἡμῖν ἀσθενοῦσι δρόσον ἰαμάτων, ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πόνων καὶ ἀλγημάτων, ἐξέγειρον ἡμᾶς ἀπὸ κλίνης ὀδύνης καὶ ἀρρωστίας καὶ ἀπὸ στρωμνῆς κακώσεως· φεῖσαι, Κύριε, τῶν πλασμάτων σου, καὶ ἀπόστησον ἀφ' ἡμῶν

πᾶσαν πληγὴν, πᾶσαν ἀλγηδόνα, πᾶσαν μάστιγα, πάντα πυρετὸν ἢ ῥίγος· καὶ εἴ τι ἐστὶν ἐν ἡμῖν πλημμέλημα ἢ ἀνόμημα, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν. Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

* * *

Ἑτεραι εὐχαὶ ἐπὶ ἀσθενούντας, λεγόμεναι ὑπὸ τοῦ ἱερέως.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΡΡΩΣΤΟΥ

Εἰρήνη πᾶσι.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Πάτερ Ἅγιε, ἱατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου **(τὸν δεῖνα)** ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν ψυχικῆς τε καὶ σωματικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ζωοποιήσον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, ὅπως τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἐν ἀγαθοεργίαις ἀποπληροῖ· πρεσβείαις καὶ ἰκεσίαις τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΑΣΘΕΝΗ ΚΑΙ ΜΗ ΥΠΝΟΥΝΤΑ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετὸς καὶ ἀκατάληπτος καὶ ἀνεκδιήγητος, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον τῇ χειρὶ σου χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τῇ εἰκόνι τῇ σῇ τιμήσας αὐτόν, Ἰησοῦ Χριστέ, τὸ ἐπιπόθητον ὄνομα, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, ἐπιφάνηθι ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου **(τόν δε)** καὶ ἐπίσκε-

φαι αὐτὸν ψυχῇ καὶ σώματι, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς πανενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν ἱεραρχῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων καὶ μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἱαματικῶν ἀναργύρων τοῦ ἁγίου (τοῦ δε) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.

Καὶ δὸς αὐτῷ ὕπνον ἀνέσεως, ὕπνον σωματικόν, ὑγείας καὶ σωτηρίας καὶ ζωῆς, καὶ ῥῶσιν ψυχῆς καὶ σώματος· καὶ ὥς ἐπεσκέψω ποτὲ Ἀβιμέλεχ τὸν θεράποντά σου ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγρίππα καὶ ἔδωκας αὐτῷ ὕπνον παραμυθίας, τοῦ μὴ ἰδεῖν τὴν πτῶσιν Ἱερουσαλήμ, καὶ τοῦτον κοιμίσας ὕπνῳ θρεπτικῷ καὶ πάλιν τοῦτον ἀναστήσας ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ εἰς δόξαν τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἁγίους σου ἐνδόξους ἑπτὰ παῖδας ὁμολογητὰς καὶ μάρτυρας τῆς σῆς ἐπιφανείας ἀναδείξας καὶ τούτους κοιμίσας ἐν τῷ σπηλαίῳ ὥσεί βρέφη θάλλοντα ἐν τῇ νηδύϊ τῆς αὐτῶν μητρὸς καὶ μηδόλως ὑπομείναντα φθοράν, εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν τῆς φιλάνθρωπίας σου καὶ εἰς ἔνδειξιν καὶ βεβαίωσιν ἡμῶν τῆς παλιγγενεσίας καὶ ἀναστάσεως πάντων· αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἐπισκεψαι τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) καὶ δώρησαι αὐτῷ ὑγείαν, ῥῶσιν καὶ εὐρωστίαν διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅτι παρὰ σοῦ ἐστὶ πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

**ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΣΥΜΦΟΡᾶ ΛΑΟῦ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΛΟΙΜΙΚΗΝ ΑΣΘΕΝΕΙΑΝ**

Καλλίστου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

Εἰρήνην πᾶσι.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε καὶ Θεὲ τοῦ ἐλέους, ὁ πάσης ἀγαθότητος χορηγὸς καὶ τῶν θαυμασίων Θεός, ὁ τῶν οἰκτιρμῶν πατήρ, ὁ τῆς συμπαθείας λιμήν, ἡ τῆς φιλανθρωπίας ἀκένωτος πηγή, ὁ τῇ σοφίᾳ διοικῶν τὰ πάντα, ὁ δεσμεύων καὶ πάλιν ἐξάγων, ὁ ταπεινῶν καὶ αὐθις ἀνυψῶν, ὁ τοῖς μὲν ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος, ταπεινοῖς δὲ διδούς χάριν· οὗ τῷ κράτει συνέχεται πᾶσα κτίσις, ὅση τε νοητὴ καὶ αἰσθητή, οὗ τὰ κρίματα ἄβυσσος πολλή καὶ αἱ ὁδοὶ ἀνεξιχνίαστοι, οὗ τῷ Πνεύματι πάντα ἄγεται, οὗ ἐν τῇ χειρὶ ἡ πνοὴ πάντων τῶν ζώντων, ᾧ ὑπείκει τὰ ἄστρα, ᾧ πάντα ὑποτέτακται, ᾧ πᾶσα δουλεύει κτίσις, ὃν αἱ νοεραὶ πᾶσαι δυνάμεις τρέμουσι καὶ ἀλήκτοις δοξολογίαις γεραίρουσιν, ὃν τὰ σύμπαντα φωναῖς ἀλαλήτοις ὑμνεῖ· σὺ τοίνυν, νοητὲ δικαιοσύνης ἥλιε, Θεὲ ἀληθινέ, ὁ πάντα ποιῶν καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βούλεσθαι, εὐμενεῖ καὶ ἰλέῳ ὄμματι ἔπιδε ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν ἡμαρτηκότα καὶ ἀπεγνωσμένον καὶ κατάπεμψον ἐπ' αὐτοὺς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια.

Φεῖσαι τῆς κληρονομίας σου, φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, φεῖσαι τοῦ ἀμπελῶνος, ὃν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου. Τὴν ἔμφυτον ἀγαθότητα τὴν σὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἔχων ἱκετεύουσιν, μνήσθητι τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου· μνήσθητι τῶν ἀγίων σου θυσιαστηρίων, καὶ στήσον ἤδη ῥάβδον ἀμαρτωλῶν κατὰ κλήρου δικαίων ἀφιέμενην. Μὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ διὰ τὸν ἄφατον ἔλεον τὸν ὑπερεκχυνόμενον ἐκ τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Καὶ δὸς δὴ τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ σου ἄνεσιν καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν κατεχόντων τούτων ἀνιάρων, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν ἀνώτερον αὐτὸν διατήρησον, ὥς ἂν τὸ σὸν ἅγιον ἔθνος ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγῃ· πρεσβείαις τῆς πανυπερενδόξου καὶ ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν ἀύλων

λειτουργῶν καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστη-
σάντων· ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΠΡΟΣ ΘΕΟΝ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΝ ΚΑΙΡῳ ΛΙΜΟΥ ΚΑΙ ΛΟΙΜΟΥ

Τοῦ αὐτοῦ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ὀρωμένην ταύτην κτίσιν δημιουργικῇ σου προστάξει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγών, εἶτα καὶ τὸν ἄνθρωπον οἰκείαις χερσὶ διαπλάσας τῇ ἄκρᾳ σου ἀγαθότητι, καὶ πρότερον μὲν πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἐτοιμασίαν ἀδάπανον καὶ ἄνετον ἐκτελέσας εἰς βρῶσιν καὶ πόσιν, ἅμα δὲ τῇ παραβάσει τῆς ἐντολῆς στερήσας αὐτὸν τῆς ἀκηράτου τρυφῆς ἐκείνης, καὶ ἐτέραν διαγωγὴν αὐτῷ ἐπίπονον παρασχὼν συμφερόντως, ὥστε καρποὺς ἐκφέρειν ἐπιτάξας τὴν γῆν εἰς τροφήν ἡμετέραν καὶ αὐτῶν τῶν ἀλόγων ζώων πολυειδῶς καὶ ποικίλως· καὶ τοῖς μὲν ἐξ αὐτῶν τῶν σπερμάτων τῆς γῆς χορηγῶν τὰ πρὸς χρείαν, τοῖς δὲ ἐτέρως κατὰ τὴν προνοητικὴν σου δύναμιν, δι' ἧς καὶ τοὺς τῆς θαλάσσης ἰχθύας ἐφορᾷς τῇ σῇ χρηστότητι, τῆς σῆς δεξιᾶς ἀνοιγομένης καὶ ἐμπιπλώσης πᾶν ζῶον εὐδοκίας· ὁ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τεράστια ἐργασάμενος ἐν τε τῇ Παλαιᾷ καὶ τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου.

Καὶ καθά περ ποτέ, διὰ τοῦ Ἰωσήφ ἐκείνου τοῦ φέροντος τύπον τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ἅπαντα τὸν Ἰσραηλίτην ἐκείνον διέθρεψας λαὸν δαψιλῶς, οὕτω καὶ νῦν, διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, χορήγησον τὰ πρὸς τροφήν καὶ ἀνάπαυσιν ἡμετέραν, καὶ τῶν ἀνιαρῶν πάντων ἀπαλλαγὴν ἡμῖν δώρησαι, τοῦ λοιμοῦ καὶ λιμοῦ καὶ τῆς προσδοκωμένης ἀνάγκης καὶ βίας ἐλευθερώσας ἡμᾶς· ἵνα δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΟΜΟΙΑ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΝ ΚΑΙΡῳ ΛΙΜΟΥ

Τοῦ αὐτοῦ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ τῶν θαυμασίων Θεός, ὁ καὶ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἐργασάμενος, ὁ τὸν παλαιὸν Ἰσραὴλ διὰ Μωσέως ἐλευθερώσας τῆς πικρᾶς δουλείας τοῦ φαραώ, ὁ τῇ χειρὶ σου τῇ δεξιᾷ τοῦτον καθοδηγήσας καὶ ἀβλαβῇ διασώσας πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὁ πρότερον μὲν διὰ τῶν ὀρνίθων ἐκείνων εἰς κόρον ἐκθρέψας οὐκ εὐαρίθμητον λαὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ ξηροτάτῃ, ὁ ὁμβρήσας τὸ μάννα καθὰ περ ὕδωρ ἐκ πηγῆς ἀενάου, ὁ τὴν ἀκρότομον πέτραν πηγὰς ὑδάτων ὁμβρῆσαι παρασκευάσας καὶ πάντα κορέσας τῇ τοῦ ὕδατος ἐκχύσει τῷ δίψει πιεζομένους, οὕτω καὶ νῦν ἡμᾶς θρέψον τῇ συνήθει σου φιλανθρωπία καὶ ἀγαθότητι.

Χορήγησον ἡμῖν τὰ δέοντα καὶ αὐτάρκησον πρὸς ὑπουργίαν καὶ τροφήν ἡμετέραν· δεῖξον καὶ ἐν ἡμῖν τὰ σὰ μεγάλα θαυμάσια καὶ θρέψον ἡμᾶς εἰς κόρον τῇ εὐλογίᾳ τῆς σῆς χρηστότητος· πάντα γὰρ δυνατὰ σοι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκθρέψας μυριάδας λαοῦ ἐν ὀλίγοις ἄρτοις ἐν τῇ ἐρήμῳ, θρέψον καὶ νῦν ἡμᾶς τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, καὶ μὴ παρίδης τὰς δεήσεις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου· ἵνα δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἐπιμέλεια παρούσης μορφῆς καὶ δημοσιεύσεως

Διονύσιος Ἀνατολικιώτης, 7η ἀπριλίου 2020